

Toamnă tandră

Alina Drăgan

Îmbrățișam o frunză în cădere
Când te-am zărit venind -
De pe o alta stradă, un ochi de ocean
Sau poate un unghi de lumină...
Închipuit sau nu, erai așa cum
Te știam dintotdeauna- tu însuți-
Ca un curcubeu în prelungirea
Cerului meu...
M-am îndreptat spre tine
Iar aerul dintre noi
Se împrăștiase în vise mii,
Molatice, tremurânde,
Ca niște stele umede în
Văzduhul de lacrimi și noapte...
Și ne vorbeam, răvășindu-ne
Unul altuia respirația
În cheia unui sărut ascuns,
Iar toamna plutea printre noi,
În delirul ei absurd,
Căutându-mi îmbrățișarea
În frunzele căzânde...